

PARKHÖRN

AV

Gunnar Ekelöf

Evig dager
sitt svårmod silar
i dunkel grönska.
Tiden ilar
men böjd över vattnet
Narkissos vilar.

Från balustraden
och fågelsången
flyr Daphne vit,
i marmor fången,
med lövade händer
mot solnedgången.

O liv som fattas,
o död som felar!
O brunn som spelar
silvrad i grönskan!
Eviga önskan,
o pil som helar!